

Periodisk evaluering av Bachelorutdanning i
sykepleie

Heltid

Høgskolen i Innlandet, Elverum

RAPPORT

Juni 2019

Evalueringsrapport – periodisk kontroll

1. Oppsummering

Denne periodiske evaluering av bachelorutdanning i sykepleie, heltid, har sett spesielt på de tre områdene 1. Fagmiljøenes faglige kompetanse, 2. Undervisning og studiearbeid og Studienes samspill med samfunn og arbeidsliv.

Studieplanen er framtidsrettet og organisert i tråd med nasjonale retningslinjer. Studentene er fornøyde, opplever god dialog, at de blir lyttet til og at evalueringer skaper endring. Det er varierte undervisnings-, studie- og vurderingsformer. Samarbeid mellom skole og praksis er stort sett tilfredsstillende.

Utfordringene er rettet mot personalets digitale kompetanse, fokus på tverrprofesjonell samarbeidslæring, internasjonalisering, implementering av forskning i studentenes praksisstudier og veiledning i praksis. Studiet har relativt lav andel førstekompetanse, spesielt førsteamanuenser og professorer.

2. Nøkkelinformasjon om studiet

Bachelor i sykepleie, heltid i Elverum, tar opp 170-190 studenter årlig i tillegg til 40-50 studenter heltid i Kongsvinger og 40-40 studenter deltid, Elverum.

Studentene i Elverum deles i to klasser, i tillegg til at de deles i grupper à 15-17 studenter.

Nøkkeltall fra SSB viser totalt en positiv utvikling de siste 6 årene med hensyn til rekruttering etc. slik vist i tabellen under.

Bachelor i sykepleie heltid Elverum - BASY Fakultet for helse- og sosialvitenskap - HSV
Stuedsted ElverumAndel heltid: 100 %   Andel praksis: 50 %
Studiepoeng: 180   Organisering: Undervisning ved institusjonen
Finansiering: E

	Kilde	2013	2014	2015	2016	2017	2018	
Tilfredshet med studiet	Alt i alt tilfredshet med studieprogrammet jeg går på (1-5)	SB			4,4	4,4	4,4	
Studentrekruttering og studiestart								
- Antall søkere	Antall kvalifiserte 1. prioritets søkere hele året	DBH	163	191	196	278	358	346
- Antall møtt	Antall møtt til studiestart ved rapporteringstidspunkt *	DBH	175	170	165	180	190	180
- Valg av studieprogram	Jeg går på det studieprogrammet jeg helst vil gå på (1-5)	SB			4,8	4,5	4,5	
Undervisning og studiearbeid								
- Antall studenter	Antall registrerte studenter i høstsemesteret *	DBH	495	495	500	515	530	535
- Studiepoeng per student	Antall studiepoeng hele året per heltidsekvivalent student i høstsemesteret	DBH	52,8	51,8	50,8	51,0	50,5	51,7
- Undervisning og veiledning	Snitt av seks spørsmål om tilfredshet med undervisning og veiledning (1-5)	SB				3,5	3,5	3,6
- Tid til undervisning	Antall timer per uke brukt på undervisningsaktiviteter organisert av høgskolen	SB				23,2	22,2	22,4
- Tid til egenstudier	Antall timer per uke brukt på egenstudier og frivillig samarbeid med andre	SB				15,4	15,8	16,6
- Fagmiljøets forventninger	Snitt av fire spørsmål om fagmiljøets forventninger og ambisjoner for studentene (1-5)	SB				4,2	4,2	4,1
Studentenes læringsutbytte								
- Antall fullført	Antall studenter med fullført studieprogram hele året *	DBH	145	135	130	125	155	125
- Strykprosent	Strykprosent i snitt for hele året	DBH	7,8	12,0	12,2	7,4	6,5	7,3
- Eksamens- og vurderingsformer	Snitt av fem spørsmål om tilfredshet med eksamens- og vurderingsformer (1-5)	SB				4,1	4,0	4,1
- Gjennomstrømming	Andel av studentene som startet som fullførte på normert tid dette året	S/T	67 %	68 %	65 %	55 %	65 %	62 %
Studentenes læringsmiljø								
- Læringsmiljø	Snitt av åtte spørsmål om tilfredshet med ulike sider ved læringsmiljøet (1-5)	SB				4,1	4,1	4,0
Studiens samspill med samfunn og arbeidsliv								
- Relevans for arbeidslivet	Snitt av fire spørsmål om studiets relevans for (fra 2018: tilknytning til) arbeidslivet (1-5)	SB				4,6	4,7	4,0
Utforming og ledelse av studieprogrammet								
- Organisering	Snitt av fire spørsmål om tilfredshet med organisering av studieprogrammet (1-5)	SB				3,7	3,8	

Fagmiljøet i seksjon for sykepleie består det av 24 lektorer, 5 førstelektorer og fire høgskolelærere. I tillegg er det en faglig rådgiver ansatt i øvingsavdeling. Det er for tiden tre ubesatte stillinger som er lyst ledig. Det er ingen førsteamanuenser eller professorer direkte knyttet til emnene i bachelorutdanningen.

3. Valg av kvalitetsområder

Av høgskolens 8 kvalitetsområder, ble følgende tre av i alt åtte områder gjenstand for gjennomgang i denne evalueringen:

Fagmiljøenes faglige kompetanse (område 1)

Undervisning og studiearbeid (område 4)

Studiens samspill med samfunn og arbeidsliv (område 7)

Det ble formulert forhåndsdefinerte spørsmål via prosjektansvarlig knyttet til hver av områdene i forkant av evalueringen.

4. Evalueringskomiteens sammensetning

Prosjekteier er dekan Ingrid Guldvik/prodekan Anette Gjerskaug.

Prosjektansvarlig er instituttleder Liv Skomakerstuen Ødbehr.

Prosjektleder er seksjonsleder Randi Martinsen

Evalueringskomiteen hadde følgende sammensetning:

Randi Martinsen (prosjektleder), Janne Moen (Fagsykepleier Sykehuset Innlandet, ortopedisk avd.), Lucie Furulund (studieprogramansvarlig 1.år), Marianne R. Carlsson, (emneansvarlig 4AKUTT), Karen Borg (rådgiver praksis), Line Hov (studieveileder studieadministrasjonen), Ida Amalie Hansen (student 1.år), Madeleine Solend (student 1.år) og Iselin Fellingen (student 3.år), Frank R. Martinsen, seksjonsleder BA sykepleie og sekretær, og Siri Gunn Simonsen (ekstern representant fra universitet/høgskole).

Randi Martinsen arbeider ikke ved bachelorutdanningen, og har derfor en objektiv posisjon til evalueringen. Janne Moen representerer praksisfeltet, og har hatt ansvar for oppfølging av studenter i praksisstudier. Lucie Furulund representerer de ansvarlige for studieprogrammet (SPA), Marianne R. Carlsson øvrige faglig tilsatte og Siri Gunn Simonsen annet universitet. De tre studentrepresentantene er tillitsvalget og sitter i studieprogramutvalgsmøtene. Ingen studentrepresentant fra 2.studieår kunne delta.

5. Valg av metodikk

Det ble gjennomført et forberedende møte, der prodekan utdanning, instituttleder, seksjonsleder og studieprogramansvarlige deltok. I møtet ble aktuelle spørsmål og utfordringer drøftet, slik at disse kunne sendes ut til deltakerne i forkant av selve evalueringmøtet. Likeledes ble aktuelle dokumenter sendt ut i forkant, slik at deltakerne kunne forberede seg best mulig.

Det ble gjennomført et evalueringmøte 5.juni, der aktuelle tema og spørsmål ble belyst. Ikke alle spørsmål opplevdes like sentrale, slik at noen ble lite eller ikke vektlagt i møtet.

Ekstern representant fra universitet/høgskole kunne ikke møte under evalueringmøtet 5.6.2019. Det ble derfor innhentet informasjon/synspunkter universitetslektor Siri Gunn Simonsen, NTNU Gjøvik over telefon den 14.6.2019.

6. Resultat fra evalueringsmøtet

Evalueringsmøtet varte i tre timer og i det følgende beskrives medlemmenes synspunkter innenfor de tre hovedområdene og tilhørende spørsmål gitt av prosjektansvarlig. Tiden til rådighet første til at spørsmål ble noe ulikt og besvart. Noen svar er noe overlappende.

Område 1: Fagmiljøenes faglige kompetanse

Inkludering av studentene i faget og fagmiljøet

Inkluderingen oppleves positivt fra studenter så vel som ansatte. Det oppfattes at det særlig er viktig med SPA-utvalgsmøtene der studentene opplever å bli hørt. God dialog, og at man som student blir hørt gir motivasjon til å delta på evalueringer. Studentene understreker at de opplever at det skjer endringer og at de blir hørt.

Kontakt via tillitsvalgte (TV) er en vei til å nå alle studenter, og de er dermed en viktig brikke i dialogen. Evalueringer som legges ut i Canvas gir alle informasjon og mulighet til å komme med innspill. Tradisjonelt har det vært litt utfordrende å få studenter til å stille som TV, men de siste par-tre årene har det vært noe enklere. Likevel ser studentrepresentantene det som fortsatt viktig å motivere til TV-vervet.

Studentene benytter klassens time, samt facebook grupper til å nå ut til medstudenter. De tillitsvalgte opplever til tider lav deltakelse i klassens time der alle har anledning til å komme med sine ytringer. Samtidig opplyser de om at flere studenter kommer til TV i etterkant av klassens time, noe som betyr at saker blir løftet fram likevel. De som møter er de som har mulighet til å påvirke. Klassens time er kalenderfestet, og koblet til Canvas så det ikke kolliderer med annen aktivitet, nettopp for å gjøre organisasjonsarbeidet for studenter mulig.

SPA gjennomfører også klassens time noen ganger hvert semester.

Mangler i fagmiljøet og fremtidige behov

Deler av forelesninger videooverføres live til Kongsvinger, og selv om det stort sett fungerer, så hender det at det svikter. Videooverføring gjør at skolen har en såkalt catch-box, en mikrofon som kan kastes ut i auditoriet. Studentene etterspør økt bruk av catchboxen, da ikke alle lærere er like aktive med den, og at dette er et godt hjelpemiddel for å få til dialog.

Videoverføring medfører noen pedagogiske begrensninger, samtidig som det gir muligheter. Mange studenter nås med få ressurser, mens muligheten til å bevege seg fysisk er en god del redusert for underviser.

Det er samstemmighet om at enkelte ansatte trenger å oppdatere sin digitale kompetanse. Det er et potensiale til å øke den digitale kompetansen og bedre utnytte muligheter, inkludert refleksjoner rundt bruk av teknologiske hjelpemidler opp mot pedagogiske vurderinger, styrke og svakheter. Hvorfor har vi de ulike metodene, hvordan kan vi i større grad benytte f.eks. Canvas også når studenter er i praktiske studier? Viktig at pedagogisk tenkning er styrende for undervisningen, og ikke at teknologien styrer pedagogikken.

Det reflekteres rundt om «tidsklemma» bidrar til at man utsetter å sette seg inn i nye metoder/teknologi? Dette er et stort spørsmål som det ikke er mulig å finne svar på i evalueringsmøtet.

Det er også et potensiale i å øke veiledningskompetansen hos ansatte. Studentene er sårbare i praksissituasjoner, og det savnes enkelte ganger noe mer støtte/oppfølging fra studentenes side.

Det oppleves noe variabelt hvordan konsistens og kontinuitet i oppfølging og tilbakemelding foregår. Det ønskes mer systematikk i tilbakemelding, noe som også studiebarometeret understreker betydningen av. Dette er noe fagmiljøet har tatt tak i for kommende studieår.

Det spilles inn at fast hospitering i praksis med jevne mellomrom kan styrke fagkompetansen, samtidig som pedagogisk kompetanse hele tiden må styrkes.

Studentenes møte med studiet, forskning og utviklingsarbeid

Forskning, utvikling og kunstnerisk utviklingsarbeid (FoUK) møtes på ulike måter gjennom hele studiet. Det er bygget opp en progresjonsplan for hvordan forskning og kunnskapsbasert praksis skal arbeides med gjennom tre år.

I forslag til ny studieplan vil dette området styrkes tidlig i utdanningen. Studentene må få innsikt i forskning gjennom å lese forskningsartikler, hvordan søke forskningsartikler og ikke minst hvordan benytte resultatene fra forskningen. Kravene øker gjennom tre år, og systematikken er utviklet dels på bakgrunn av studenters tilbakemelding. Det er krav både i teori og praksisstudier knyttet til forskning og utvikling, og gode refleksjonsdager øker kompetansen.

Representant fra praksisfeltet fremhever at det i liten grad oppleves at studentene benytter resultatene fra forskningen i sine praksisstudier. Forskning blir noe studenter og lærer driver med i sin veiledningssituasjon, og som oppleves dermed blir lite synlig i praksissituasjoner.

Studentene utfordres på forbedringsarbeid gjennom praksisprosjekter, der de sammen med praksisfelt og lærer tar del i forskningsarbeid.

I noen grad trekkes forskningsartikler fram hvor resultatene diskuteres mellom studenter, lærer og praksisansatte.

Forskningskompetanse i fagmiljøet

Innad i Institutt for helse- og sykepleievitenskap er det flere ansatte med professor- og førstekompetanse. I seksjon for sykepleie, som består av bachelorutdanningen i sykepleie, er det per dags dato 5 førstelektorer, 24 lektorer og fire høgskolelærere. Det er ingen førsteamanuenser eller professorer direkte knyttet til bachelorutdanningen. Imidlertid benyttes ressurser på tvers av seksjoner innad i instituttet, så behov for kompetanse deles på tvers av seksjonene.

Ekstern vitenskapelig representant påpeker viktigheten av å ha professorer og ansatte med doktorgrad tilknyttet bachelorutdanningen da studentene vil ha glede og dra nytte av denne kompetansen også på dette nivået. I tillegg påpekes viktigheten av å bevisstgjøre alt undervisningspersonale betydningen av å kjenne til egen forskning og å påpeke dette i undervisning og veiledning.

Praksisfeltets vurdering av kompetansen til sykepleiere som er nylig ferdigutdannet

Praksisrepresentanten mener at utdanningen tilfredsstiller praksisfeltets krav til kompetanse, det er ikke noe som må vektlegges mer i utdanningen. Imidlertid kan kompetansen innen dokumentasjon styrkes, og i noen grad legemiddelhåndtering. Viktig å utvikle kompetanse i å kunne prioritere, fange opp hva som er viktig og hva som er mindre viktig.

Samtidig er det ulike forventninger til den nyutdannede blant helsepersonellet. Spørsmålet er kanskje mer rettet mot praksisfeltet enn mot skolen. Hvordan er praksisfeltet klar til å ta imot den nyutdannede? Selv om det forsøkes å tilrettelegge for, er opplæringen av nyansatte veldig variabel, spesielt i sykehuset. Hvordan dette er i andre deler av helsetjenesten kan ikke evalueringspanelet svare på.

Det trengs kanskje mer tid og mulighet for refleksjon. Ikke legge alt fokus på diagnoser, men vektlegge det grunnleggende fra første studieår.

Terrenget samsvarer ikke alltid med kartet, så det å individualisere er viktig å fokusere på. For øvrig vil studenten utvikle større helhetsforståelse i løpet av studiet.

Område 4: Undervisning og studiearbeid

Omfanget av organiserte læringsaktiviteter og egeninnsats

Studieadministrasjonen har hatt kartlegging gjennom samtaler med studenter angående temaet, og der framkommer det i svarene at kravene tilsier en studieinnsats tilsvarende 1500-1800 timer per år for heltidsstudenter. Studentene bekrefter dette, selv om det er noe variabelt gjennom året og årene. Studiebarometeret bekrefter også det samme. Det

kan derfor synes som om studentene bruker så mye tid til studiene som oppgis i studiebarometeret.

Hvordan studentene stimuleres til faglig engasjement, selvstendighet og kreativitet

Studentene mener de stimuleres mye, selv om enkelte arbeidskrav og lærere kan demotivere mer enn å styrke motivasjon og kreativitet. Studentene liker åpne oppgaver som stimulerer selvstendighet og kreativitet. For å stimulere og motivere er det viktig at lærer har tro på at studenten er nysgjerrige av natur. Pedagogisk liker studentene at forelesninger i auditoriet brytes opp. Som et eksempel på stimulering og motivering nevnes det at i ett tema fikk studentene oppgave i å lage en video med digital historiefortelling, noe som trigget kreativitet. Studentene påpeker at i dette tilfellet gikk de fra motstand til motivasjon.

Studentene medvirker i utviklingen av kvaliteten på læringsaktiviteter og vurderingsformer i programmet gjennom evalueringer av emner og temaer, gjennom klassens time og gjennom studieprogramutvalgsmøter. Der opplever studentene å bli hørt, og at endringer gjennomføres, ikke minst for kommende kull.

Arbeidet med læringsmiljøet og tiltak rettet mot å motvirke utenforskap hos studentene

Mindre grupper, slik det er organisert, er viktig. Hver gruppe har sin kontaktlærer som kan fange opp studenter som ikke helt finner sin plass faglig eller sosialt. Blant studentene er det alltid ulike oppfatninger av tempoet, noen synes det går for fort, andre for sakte.

Fra høsten settes det i gang tiltak i samarbeid med studentsamskipnaden for å styrke tilhørighet, trivsel og å komme i gang med studier. Det skal forsøkes med en chattemulighet og mentor i forkant av oppstart, for å ha mulighet til å knytte kontakt nettopp i forkant av oppstart for å forebygge utenforskap tidlig, samt styrke gjennomstrømningen på sikt.

Variasjon i studieprogrammets undervisnings- og vurderingsformer

Undervisningsformene er varierte. Det er forelesninger med live videooverføring til Kongsvinger, ferdighetstrening i øvingsavdeling, arbeid med case-oppgaver i grupper, studentrespons, læringsstier, mappeoppgaver, spill (i medikamentregning), utvikling av VR-medisinrom etc.

Vurderingsformer er også varierte, men størst fokus på summativ vurdering. Likevel er det tilrettelagt noe formativ vurdering i form av å se seg selv og egen progresjon. Dette vurderes som lærerikt da det fokuseres på refleksjon og læring. Studentene opplever det

også viktig med egenvurdering. Men å sette karakter på seg selv i form av piler og kryss er ikke alle like begeistret for, de ønsker mer en kvalitativ vurdering.

Medstudentrespons/-vurdering kan være bra, forutsatt at medstudenter tar det på alvor. Det er forskjellige vurderingsformer, individuelle, mapper, hjemmeeksamen, individuelle, dagseksamen, skriftlige, praktisk-muntlige m.m.

I sykehuspraksis er det innført elektronisk studentvurdering som oppleves positivt, men kriteriene og karaktersettingen må arbeides videre med.

Gjennomføringsgraden for studieprogrammet

Gjennomføringsgraden kan synes noe lav (jfr. nøkkeltall fra SSB). Det skjedde en liten reduksjon i gjennomføringsgraden ved endring av stopp punkter underveis (2015/2016) i h.h.t studieplanens krav. Året etter tok gjennomføringsgraden seg opp igjen og i 2018 var den på 62%. Sett i lys av tilsvarende utdanning nasjonalt er det ganske bra gjennomføring.

Ekstern representant stiller spørsmål til statistikken vedrørende gjennomføringsgrad og påpeker at tallene kan synes «skjeve». Det er krevende å inkludere alle alltid, og sosialt liv og uforutsette livshendelser kan påvirke gjennomføringen av et krevende studium, noe som innebærer at enkeltstudenter trenger noe lengre tid. Disse utfordringene kan ikke ses i gjennomføringstallene.

Ekstern representant påpeker videre at det er viktig å motivere studentene til å møte. De obligatoriske kravene kan være en motivator for dette og påpekes som et godt virkemiddel. Hun stiller spørsmål til om det ikke obligatoriske krav kan styrkes enda mer, og heller redusere krav til tallfesting av obligatorisk oppmøte.

De naturvitenskapelige fagene med sine stopp-punkter stiller store krav, noe som medfører forskjøvet studietid for en gruppe studenter. For øvrig vises til nøkkeltall fra SSB.

Ekstern representant påpeker at det er positivt å kvalitetssikre studieprogresjon med stopp-punkter og at det er positivt at studenter tas inn til samtale når studieprogresjonen ikke er tilfredsstillende.

Frafallet er størst i første studieår, spesielt knyttet til første praksisperiode og nasjonal deleksamen i anatomi/fysiologi/biokjemi. Det er også noe frafall når studentens selvstendighet og ansvarlighet utfordres i forbindelse med praksisstudier i 4.semester. Tiltak for å redusere frafall er etablering av mindre grupper, og at hver gruppe har sin kontaktlærer slik at studentene har noen å prate med. Det er mye å lære, mye frustrasjon, og ofte kan samarbeid med en helsesykepleier eller sosial rådgiver være aktuelt.

Viktig at studenter fanger opp hverandre, der tillitsvalgte også har et særlig ansvar. Noen studenter opplever at det er lite studentaktivitet og noe redusert studentmiljø utenfor de daglige studiene. Uten å være i et miljø blir det til at man reiser hjem i

helgene og kanskje opplever utenforskap. Utfordrende men viktig å fange opp disse, og fadderne tar dette på alvor. Se ellers beskrivelse av tiltak ovenfor.

Ekstern representant påpeker at det er positivt med mentorstøtte, og at dette kan skape god kontinuitet hos studenten. Det er også viktig å være klar over at de som trenger støtte, muligens ikke benytter seg av tilbudene som finnes mens de som trenger det i mindre grad, bruker tilbud(ene) mer målrettet. Dette påpekes også av den eksterne representanten.

Det er variabelt hva som motiverer studentene til å bruke tid på studiene, alt fra en indre motivasjon til å lære mest mulig og til en ytre motivasjon i form av arbeidskrav og eksamen.

Når det gjelder studentaktive metoder, har det over tid skjedd store endringer. I hvilken grad de er tilstrekkelig kan sikkert diskuteres, men metodene avhenger av hva som skal læres og tilgjengelige ressurser.

Ordninger for utvekslingsopphold i utlandet

Det er etablert ordninger for utveksling med Namibia, Indonesia, Augustana i USA, Danmark, Finland og Sverige.

Studieprogrammet tilpasses slik at det kan innpasses i bachelorutdanningen.

Enkeltlærere følger opp studentene på utvekslingsopphold i samarbeid med internasjonal koordinator.

Studentene introduseres til internasjonale perspektiver i faget gjennom informasjonsmøter, der internasjonal koordinator og lærer deltar, samt at studenterfaringer fra ulike utvekslinger presenteres.

Ekstern vitenskapelig representant påpeker at internasjonalisering er lite synlig i studieplanen, og at det globale perspektivet bør fremheves og integreres, spesielt innenfor folkehelse. Det bør også synliggjøres for alle studentene nytten og betydningen av internasjonalisering både i forkant og etterkant av et evt. utvekslingsopphold.

Område 7: Studienes samspill med samfunn og arbeidsliv

Fagmiljøets erfaring fra relevant arbeidsliv

Alle lærerne er utdannet sykepleiere. De fleste er tett på praksisfeltet gjennom at de samarbeider med praksis i oppfølging av studenter. Utdanningen skårer høyt på studiebarometeret.

Studieprogrammets relevans for arbeidslivet og for samfunnets kompetansebehov

Studieprogrammet oppleves relevant, men må samtidig være så dynamisk at den forholder seg til utviklingen i samfunnet. I den sammenheng skal det utarbeides ny studieplan med tanke på framtidens behov for kompetanse hos sykepleiere.

Hvordan praksis i studiet bidrar til å forberede studenter til arbeidslivet

Studentene gjennomfører praksisstudier innen mange områder og får innsyn i alle sykepleiens funksjoner.

Studentene opplever at mange i praksis ikke har innsikt i hva studenten skal lære, de har ulike forventninger til studentene. Ikke alle er like motivert til å veilede studenter, så det kan bli litt tilfeldig hvordan utbyttet av praksisstudiene blir. Der hvor kvaliteten av ulike årsaker vurderes til å være for lav, forsøker man å etablere systemer for å bygge opp igjen kvaliteten, slik at de igjen kan ha studenter i et positivt læringsmiljø.

Primært har høgskolen tilrettelagt for en hovedveiledermodell i praksisstudiene, bestående av hovedveileder, daglige veiledere, lærer og studenter. Daglige veiledere kommuniserer med hovedveileder primært. Hovedveileder, lærer og en gruppe studenter møtes til felles refleksjon og veiledning. Det bygger på et sosiokulturelt læringssyn, der studenter lærer av og med hverandre, samtidig som praksisfeltet med sin oppdaterte praksiskompetanse og skolen med sin oppdaterte faglige og pedagogisk kompetanse utfyller hverandre i dialog med studentene.

Studentene oppnår læringsutbyttene i praksisstudiene gjennom veiledning og refleksjon hvor det fokuseres på studentenes progresjon. Vurdering underveis og sluttvurdering formidler evt oppnådde læringsutbytter. Elektronisk studentvurdering (ESV) som prøves ut noen steder, viser at sykepleierne ser undervisningsplanen, da den ligger i det elektroniske dokumentet og må forholde seg til den i veiledningssituasjonen. Der undervisningsplanen foreligger i papirform, kommer det oftere fram at sykepleierne mener de ikke har tid til å lese den. Det betyr at høgskolen vil satse mer på ESV framover i alle studiets praksisperioder.

Samspeillet med praksisfeltet

Stort sett oppleves kommunikasjonen med praksisfeltet god, men det synes nærmest umulig å nå alle ansatte i praksisfeltet som deltar tett eller mindre tett på oppfølging av studenter i praksisstudier.

Det arrangeres lokale og sentrale nettverksmøter mellom praksisfelt og skole. Vi har en øvingsavdeling hvor sykepleiere fra praksis av og til deltar i undervisningen for å ha oppdatert praksiskunnskap tilgjengelig for studentene. Hovedveiledermodellen styrker samarbeidet mellom praksis og utdanningsinstitusjon.

Programmets tilpasning til samfunnets fremtidige kompetansebehov

Satsingsområder som kan styrkes er tverrprofesjonalitet og helseteknologi. Det er veldig uklart hvor godt studentene forberedes til en internasjonal karriere.

Praksisfelt og høgskole samhandler om gode tilbakemeldinger til studenter i praksis gjennom bruk av hovedveiledermodell, med faste treffpunkter i løpet av praksisperioden, med tid til refleksjon.

Operasjonaliseringen av læringsutbyttebeskrivelsene

Det som er viktig er at det er tydelig hvordan læringsutbyttene kan nås. Læringsutbyttene bør ikke være for rigide.

Tid til refleksjon, og stimulering til refleksjon, må prioriteres.

Praksisfeltet muligheter for å veilede studenter i henhold til studentenes læringsutbytter

Opplæring av veileder er satt i system. Det er avsatt 15 timer per lærer per semester til oppfølging av daglige veiledere. Det arrangeres også praksisforberedende møter og nettverksmøter, hvor veiledning kan være agenda.

Primært ønskes sykepleier som veileder, men noen ganger deltar annet helsepersonell i oppfølging av studenter.

Det finnes et prosjekt i kommunene i tillegg til en tradisjonell praksisveilederutdanning.

Det er en utfordring med antall praksisplasser som er tilgjengelig, og strenge kvalitetskrav til praksisstedet. Det har skjedd at enkelte praksissteder har blitt fritatt fra å ha studenter inntil det er bygd opp en god kompetanse til å ta imot studenter.

Evaluering av praksis trenger en bedre systematikk, noe som er tatt tak i for å styrke.

Med andre ord tas denne evalueringen på alvor.

På hvilken måte samstemmer resultatene i studiebarometeret med emneevalueringer?

Litt lite data til å besvare det fullt ut, men i f.h.t. tilbakemeldinger synes det på være samstemt. Men studenten har anledning til å komme med sine synspunkter i SPA-utvalgsmøtene i f.h.t emneevalueringer.

Organisering av praksis og tilpasning til fremtidens behov

Det er viktig at studentene opplever å være studenter når de gjennomfører sine praktiske studier, og ikke opplever å være på jobb. Det er et spørsmål om studentene skal fortsette å gå i turnus eller om praksisstudiene i større grad kan være prosjektorientert, mer rettet mot spesifikke temaer og spesifikk kompetanse man ønsker å utvikle eller videreutvikle. Utdanningen må i større grad utvikle kompetanse innen velferdsteknologi og tverrprofesjonell samarbeidslæring. Ekstern representant påpeker at studieplanen i liten grad reflekterer betydningen av å jobbe i team med andre yrkesgrupper. Hun påpeker videre at studieplanen ellers er bra beskrevet og at den reflekterer godt en utdanning for fremtiden rettet mot kommunehelsetjenesten. Sykepleie til eldre som et viktig område som har fin progresjon i emneplanen, men mangler henvisning til lovverk i innholdet. Hun kommenterer også at det synes som om studieplanens læringsutbytter generelt ikke er beskrevet taksonomisk eller bygges opp til å bli mer komplisert gjennom studieforløpet.

7. Analyse

Beskrivelse av dagens situasjon

Dagens sykepleierutdanning er organisert i tråd med forslag til struktur på sykepleierutdanningen, slik den framkommer i de nye nasjonale retningslinjene.

Første studieår er hovedsakelig rettet mot grunnleggende sykepleie, anatomi/fysiologi/biokjemi (AFB), sykepleie til eldre og praksisstudier i sykehjem.

Andre studieår er rettet mot akutt syke/somatikk, og komplekse pasientsituasjoner.

Tredje studieåret retter seg mot psykisk helse og hjemmebaserte tjenester.

Det er gjennomgående god struktur på utdanningen med et relativt godt læringsmiljø.

Høgskolen i Innlandet har en av landets desidert laveste basistildelinger. Dersom HINN skulle ha tilsvarende basistildeling som Universitetet i Tromsø, ville HINN hatt 596 millioner kroner mer årlig å drive sin virksomhet med, ifølge økonomidirektøren. Det er relativt mange studenter per faglig ansatt sammenliknet med tilsvarende studier i landet for øvrig.

Høgskolen har relativt gode søkertall gjennom flere år.

Høgskolen har gode undervisningsfasiliteter med et stort og aktivt bibliotek, store og små grupperom med storskjerm på alle rom, avansert teknologi i undervisningslokalene etc.

Styrker

Styrker ved dagens utdanning er vektlegging av profesjonell nærhet til studenten, med fokus på etablering av gode relasjoner mellom studenter og lærere. De gode studiefasilitetene bidrar i tillegg til godt læringsmiljø i tråd med studiebarometeret.

Studieplanen er framtidsrettet og organisert i tråd med nasjonale retningslinjer.

Godt samarbeid mellom høgskolen og praksisfeltet.

Relativt høy studiepoengs produksjon pr. ansatt.

Utfordringer

Relativt lav andel førstekompetanse, spesielt førsteamanuenser og professorer.

Implementering av forskning i studentenes praksisstudier slik at praksisfeltet kan dra nytte av denne kompetansen.

Internasjonalisering lite synlig i studieplanen.

Undervisningspersonalet har relativt lav digital kompetanse.

Veiledningskompetanse, spesielt i praksis.

Lite fokus på tverrprofesjonell samarbeidslæring.

7. Anbefalinger

Styrke veiledning i praksis med å bruke hovedveiledningsmodellen.

Styrke prosjektorientert praksis, hvor læringsutbyttene i større grad styrer innhold og metoder.

Styrke bruk av forskning i studentenes praksisperioder.

Styrke personalets digitale kompetanse.

Styrke fokus på tverrprofesjonell samarbeidslæring.

Styrke internasjonalisering.

Øke andelen førstekompetanse.

8. Konklusjon

Studiet bør i aller høyeste grad fortsette tilnærmet lik i dag, men med små justeringer i tråd med ovennevnte anbefalinger.